

РЕШЕНИЕ

№ 461

гр. Русе, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Виржиния К. Караджова**

при участието на секретаря **Василена В. Жекова**
като разгледа докладваното от **Виржиния К. Караджова** Гражданско дело № 20214520104364 по описа за 2021 година

Ищецът Гаранционен фонд–София твърдят, че на основание чл.557 ал.1 т.2 б.“а“ от КЗ, на 08.03.2017 г. са изплатили по щета № 110046/20.01.2017 г. на собственика на л.а „Нисан“ с ДКН ...- Д.Л.Д., увреден на 04.10.2016 г. при ПТП, настъпило в гр.Русе, обезщетение в размер на 1886,14 лв. Виновен за инцидента бил ответникът, който управлявайки л.а „Ситроен“ с ДКН № ... и движейки се в гр.Русе по ул.„Хан Омуртаг“ на кръстовището с ул. „Васил Петлешков“, не спазил правилата за предимство на регулирано кръстовище и ударил правомерно движещия се л.а „Нисан“ ДКН Твърдят, че в нарушение на чл.490 от КЗ за увреждащото МПС е нямало действаща задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. Въпреки отправена покана, виновният водач не им възстановил претърпаното в полза на увреденото лице.Искат ответникът да бъде осъден да им заплати сумата от 1886,14 лв., представляваща изплатеното от тях обезщетение по щета № 110046/20.01.2017 г., ведно със законната лихва до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

Ответникът **ЛЮБ. С. В.** оспорва иска.Твърди, че към датата на застрахователното събитие е управлявал МПС с валидна и действаща застраховка „Гражданска отговорност“.

Първоначално лек автомобил CITROEN, C3 PICASSO NIV 3, цвят черен, с рама № VF7SH5FW0AT579397, бил собственост на „АВТОМОТОР КОРПОРАЦИЯ“ АД-София. Ответникът го ползвал въз основа на сключен с това дружеството договор за лизинг. Автомобилът бил с рег. № За това МПС ответникът сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“ и му била издадена Застрахователна полица № BG/01/116000618159 от 18.02.2016г. с период на застраховката от 0,00 ч. на 25.02.2016г. до 24,00 ч. на 24.02.2017г.

Всеки път при заплащане на дължимите части от застрахователната премия му бил издаван добавък с номера на полицата, съответно Добавък № BG/01/116000618159/01 от 20.04.2016г., влизащ в сила от 25.04.2016г. и Добавък № BC/01/116000618159/02 от 21.07.2016г., влизащ в сила от 25.07.2016 г.

След изтичане на лизинговия договор ответникът се възползвал от възможността за закупуване на автомобила и придобил собствеността върху него въз основа на договор за покупко-продажба на МПС от 20.06.2016 г., след което той и съпругата му дарили вещта на сина им Е.Л.С.,

В тази връзка уведомили представителя на застрахователя и с Добавък № BG/01/116000618159/04 от 22.07.2016 г., влизащ в сила от 25.07.2016г. към застрахователна полица № BG/01/116000618159, за МПС с рег. № ... било удостоверено, че всички права, произтичащи от застрахователния договор се прехвърлят на новия собственик. С Добавък № BG/01/116000618159/04 от 22.07.2016г., влизащ в сила от 25.07.2016г., бил издаден и сертификат „Зелена карта“ за същия автомобил, с валидност за периода 25.07. - 22.10.2016г.

Сочи, че за наличието на валидна застрахователна полица „Гражданска отговорност“ е заявил още при инцидента, като номерът ѝ бил вписан в протокола за ПТП.

Твърди, че всеки път при съставяне на добавък е заплащал предварително дължимата застрахователна премия. Това било направено и при издаване на добавъка от 22.07.2016г. На второ място, съгласно разпоредбата на чл.491 КЗ, при промяна на собствеността договорът за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ не се прекратява. Твърди, че застрахователят не е определил и уведомил собственика на МПС за срока за плащане на допълнително определената

премия.Сочи, че последната е била платена, поради което е нямало основание полицата да се счита прекратена.

По изложените съображения намира, че към датата на настъпване на застрахователното събитие-04.10.2016 г. управляваното от него МПС с рег. № ... е било снабдено със задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и не са били налице условия ищецът да изплаща на увреденото лице сумата от 2035 лв. като обезщетение и разноски.Претендира отхвърляне на иска и присъждане на разноски по делото.

Третото лице-помагач на страната на ответника-ЗАД “Алианц България“ АД-София твърди, че към датата на ПТП, ответникът не е имал валидно сключена при тях застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като след втората смяна на собствеността на вещта, са упражнили правото си да променят застрахователните премии, като определената от дружеството допълнителна сума от 63,24 лв. не била платена от застрахования в определения му срок.След изтичане на последния, те прекратили застрахователното правоотношение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

По делото няма спор, че на 04.10.2016 г. в гр.Русе, ответникът, управлявайки л.а „Ситроен“ с ДКН № ... по ул. „Хан Омуртаг“ на кръстовището с ул. „Васил Петлешков“, не спазил правилата за предимство на регулирано кръстовище и ударил правомерно движещия се л.а „Нисан“ ДКН ..., нанасяйки му имуществени щети, оценени на 1 886,14 лв., изплатени от ищеца на собственика на увредената вещ на 08.03.2017 г., невъзстановени до момента на Гаранционния фонд от виновния водач (л.5-л.22).

Във връзка с инцидент бил съставен Протокол за ПТП № 1526986/ 04.10.2016 г.В документа ответникът е посочил, че за управлявания от него автомобил има сключена задължителна застраховка “ГО“ с ЗАД “Алианц България“ по полица № BG/01/116000618159, валидна за периода 25.02.2016 г.-24.02.2017 г.При извършена справка в база данни на ЕИСОУКР на 20.01.2017 г. ищецът констатирал, че застрахователят е прекратил застрахователното правоотношение на 15.08.2016 г., поради невнесена вноски от страна на застрахования.Собственик на вещта към нея дата е лицето Е.Л.С. (л.15).

Виновният за ПТП водач бил поканен да възстанови на ГФ заплатеното обезщетение.

На 27.09.2017 г. ответникът уведомил ищеца, че няма основание да погаси изисканата сума, тъй като към датата на инцидента за автомобила е имало валидно сключена застраховка "ГО". Като приложения към писмото са посочени препис от застрахователна полица и 5 бр. добавъци.

По делото няма спор, че първоначално л.а. "CITROEN, C3 PICASSO NIV 3, цвят черен, с рама № VF7SH5FW0AT579397, е бил собственост на „АВТОМОТОР КОРПОРАЦИЯ“ АД-София. Ответникът ползвал МПС въз основа на сключен с това дружеството договор за лизинг. Автомобилът бил с рег. № За него имало сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ с издадена Застрахователна полица № BG/01/116000618159 от 18.02.2016г. с период на застраховката от 0,00 ч. на 25.02.2016г. до 24,00 ч. на 24.02.2017 г. (л.31).

В документа е посочено, че в случай на неплащане или непълно плащане на поредна дължима вноска в срок, застраховката се прекратява автоматично към 24,00 часа на 15-ия ден, считано от датата на съответния падеж.

Впоследствие към застрахователната полица били издадени Добавък № BG/01/116000618159/01 от 20.04.2016 г., влизащ в сила от 25.04.2016г., и Добавък № BC/01/116000618159/02 от 20.04.2016г., с действие от 25.04.2016 г.

На 20.06.2016 г. ответникът закупил автомобила, а на 22.06.2016 г. той и съпругата му дарили вещта на сина им Е.Л.С., за което уведомили надлежно застрахователя. След смяна на регистрационния номер на МПС бил издаден Добавък № 3/22.07.2016 г. (л.61).

С Добавък № BG/01/116000618159/04 от 22.07.2016г., влизащ в сила от 25.07.2016 г., за МПС с рег. № ... било удостоверено, че всички права, произтичащи от застрахователния договор се прехвърлят на новия собственик. Бил издаден и сертификат „Зелена карта“ за същия автомобил, с валидност за периода 25.07. - 22.10.2016 г. (л.35,36). В първия документ е посочено, че собственикът на МПС дължи допълнителна застрахователна премия в размер на 62 лв. Сумата била изискана от застрахователя на основание раздел XI т.39 от ОУ за застраховане на сухопътни превозни

средства, без релсови превозни средства “Алианц на път“, приети от УС на дружеството на 22.04.2009 г. (л.60).В разпоредбата е казано, че при съгласие на застрахователя и встъпване на новия собственик в правата по застраховката, действието на застрахователния договор продължава без прекъсване до изтичане на уговорения в полицата срок и при положение, че е платена допълнителната премия.За встъпването в правата по застраховката, застрахователят издава добавък към полицата.

Ответникът е изложил твърдения, че независимо, че не му бил определен срок за плащане, синът му е платил определената от застрахователя допълнителна сума от 63 лв. и именно така му бил издаден Добавък № 4. Третото лице-помагач оспорва вземането да е било погасено, като са представили доказателства, че на 05.10.2016 г. Е.Л.С. е сключил при тях нов договор по застраховка “ГО“ за процесния автомобил (л.64).

Назначената по делото икономическа експертиза, след запознаване с представените в производството доказателства и извършена проверка при третото лице и застрахователния посредник е потвърдила, че по застрахователния договор са били извършени плащания посредством касови вноски от името на дружество, явяващо се предходен собственик на вешта, в размер на 42,64 лв. на 18.02.2016 г., 43,86 лв. на 22.04.2016 г. и 43,86 лева на 22.07.2016 г., или общо 130,36 лв., от които застрахователна премия-128 лв. Вещото лице е докладвало, а това е потвърдено и от застрахователя, че застрахователният посредник не е извършвал и не е приемал плащания по застрахователни полици.Експертът не е установил допълнителната премия да е била престирана на третото лице-помагач.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За да бъде уважен предявения иск е необходимо на първо място по делото да бъде установено наличието на определените в чл.45 от ЗЗД предпоставки, а именно: настъпило ПТП по вина на ответника, причинени щети на увреденото МПС и техния размер, причинната връзка между механизма на ПТП и нанесените щети.Вината се предполага до доказване на противното.В процесния случай няма спор, че на 04.10.2016 г. в гр.Русе, ответникът при управление на л.а „Ситроен“ с ДКН № ..., към него момент собственост на Евгени Савов, не спазил правилата за предимство на регулирано кръстовище и блъснал правомерно движещия се л.а „Нисан“ ДКН

..., нанасяйки му имуществени щети, оценени на 1 886,14 лв., като сумата била изплатени от ищеца на пострадалото лице на основание чл.557 ал.1 т.2 б.“а“ от КЗ. Претенцията била насочена към Гаранционния фонд, тъй като по данни в Информационния център, имащи обвързваща материална и формална доказателствена сила по смисъла на чл.574 ал.12 от КЗ, за процесния автомобил към датата на инцидента липсвала валидно действаща застраховка “Гражданска отговорност“. Според чл.558 ал.7 от КЗ, с факта на плащане Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение.

Спорният въпрос по настоящото дело е имало ли е основание ищецът да изплати сумата на собственика на увредения автомобил. Ответникът е възразил, че е уведомил надлежно насрещната страна, че за управляваното от него МПС е имало действаща застраховка “ГО“ към 04.10.2016 г., като приложил издадените от застрахователя застрахователна полица и добавъци. Тези документи обаче не представляват безспорно доказателство за заплащане на разсрочени вноски по застрахователното правоотношение. При това положение обвързваща за ищеца са останали наличните в ИЦ данни от застрахователя, че е прекратил договора за процесния автомобил на 15.08.2016 г.

По делото няма спор, че до 22.07.2016 г. за МПС са били заплатени три разсрочени вноски, последната-на 22.07.2016 г. при уговорен падеж на 24.07.2016 г. Ответникът не възразява, че застрахователят е упражнил правомощието си по т.39 от ОУ, като след втората смяна на собствеността на вещта е начислил допълнителна премия от 63 лв. Твърдението е, че сумата е била изплатена от собственика при издаване на Добавък № 4/22.07.2016 г. Събраните в производството доказателства не подкрепят тази теза. Ответникът не представи платежен документ за сумата от 63 лв., която да е била внесена по сметка на застрахователя или предадена на застрахователния посредник. Индиция, че собственикът на МПС е бил наясно с факта, че застрахователното правоотношение е било прекратено, е обстоятелството, че на 05.10.2016 г. (деня след инцидента и преди падежа на последната разсрочена вноска-22.10.2016 г.), Евгени Савов е сключил нов договор по застраховка “ГО“. При това положение ищецът добросъвестно е заплатил обезщетението на увреденото лице. Искът срещу виновния водач следва да се уважи. Сумата се дължи със законната лихва от подаване на

исковата молба.

Съгласно чл.491 ал.6 от КЗ, в случай на промяна на застрахователната премия, поради повишаване на риска при смяната на собствеността, застрахователят трябва писмено да уведоми приобретателя за размера на премията и за срока, в който да бъде платена. При неплащане на премията в указания от застрахователя срок договорът се прекратява, считано от изтичане на срока за плащане на увеличената премия. Третото лице безспорно е уведомило писмено Евгени Савов за стойността на допълнителната вноски, издавайки Добавък № 4. Действително в него няма упоменат срок за плащане. Съдът намира, че след като сумата е била отнесена към третата дължима вноски, погасена на 22.07.2016 г., то собственикът е имал възможност да спази известния му падеж на последната-24.07.2016 г. или поне до допустимата по договора забава от 15 дни. Това в процесния случай не е било направено. Потестативното право на застрахователя да прекрати застрахователния договор на основание чл.368 ал.3 от КЗ се поражда при кумулативното наличие на следните предпоставки: настъпил падеж на разсрочена вноски от застрахователната премия, изтекъл срок от 15 дни от датата на падежа, неплащане на цяла разсрочена вноски от застрахователната премия в този срок, фингирано връчване на писменото уведомление. Писменото предупреждение се смята връчено на застрахования /фингирано връчване/, тъй като в застрахователната полица застрахователят изрично е посочил кое от правата си по ал.2 ще упражни след изтичането на 15-дневния срок от датата на падежа на разсрочената вноски, а именно прекратяване на застрахователния договор.

В полза на ищеца, съгласно чл.78 ал.1 от ГПК трябва да се присъдят направените по делото разходи.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЛЮБ. С. В., ЕГН *****, от гр. Русе, пл. "...“ № 2, вх.1, ет. 1, ап.8, със съдебен адрес: гр. Русе, ул. "Александровска" № 80, чрез адв. Татяна Везирова от АК-Русе, да заплати на **Гаранционен фонд-София**, ул. "Граф Игнатиев" № 2, ет.4, по банкова сметка в "УниКредит Булбанк" АД, IBAN: BG66 UNCR 7630 1009 5185 01, BIC: UNCRBGSF, на основание чл.558

ал.7 от КЗ, сумата от **1 886,14 лева**, представляваща изплатено на трето лице обезщетение за имуществени вреди във връзка с причинено в гр.Русе на 04.10.2016 г. ПТП при управление на МПС (л.а.”Ситроен“ с ДКН ...), без сключена задължителна застраховка ”Гражданска отговорност” на автомобилистите, ведно със законната лихва върху главницата, считано от **05.08.2021 г.**, както и сумата от 275,45 лв.–разноски по делото.

ОСЪЖДА ЛЮБ. С. В., ЕГН *****, от гр.**Русе**, пл.”...“ № 2, вх.1, ет. 1, ап.8, със съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Александровска“ № 80, чрез адв.Татяна Везирова от АК-Русе, да заплати по с/ка на **РРС** сумата от **200 лева**-разходи по делото, извършени за сметка на БС.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника-ЗАД “Алианц България“ АД, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление: гр.София, Столична община, район Лозенец, ул.”Сребърна“ № 16.

Решението може да се обжалва пред Русенски окръжен съд в 2–седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____